

Minden disznó szeret a pocsolójában henteregni. Így vannak ezzel a vaddisznók is, nap-szálltáig szívesen dagonyáznak a latyakban. Mióta világ a világ, egyetlen vadmalacot hordozott csak hátán a föld, aki jobban kedvelte a tisztaságot a kosznál, a mosakodást a sárban fekvésnél. Persze ez a vadmalac is örömmel hancúrozott a többiekkel, de mikor véget ért a játék, fényesre sikálta a sörteit, úgy feküdt le szülei mellé az alomba. Papája elfintorította az orrát, ahogy meglátta csillogó szőrű csemetéjét, és megvető véleményt rőfögött fiáról:

– Olyan tiszta vagy, mint az emberek – szólt neki, ez pedig malacok között akkora sértés, mint ha mi azt mondanánk valakinek, hogy olyan mocskos, mint a disznó.

Szegény vadmalac szomorúan hajtott a fejt, de másnap sem volt hajlandó addig ágyba bújni, míg egy földből kitúrt gyökérrel maku-látlanra nem suvickolta magát. Tetszett, nem tetszett a családtagoknak ez a furcsa szokás, kénytelenek voltak beletörődni.

Addig-addig nézegették testvérei a vadmalac napi tisztálkodását, míg ők is kedvet kaptak hozzá. Jól elkerekedett az öreg vaddisznó szeme, amikor esténként tizenkét tiszta vadmalac szuszogott mellette!

És elkövetkezett a nap, mikor a családfő maga is kipróbálta, milyen érzés ragyogó szőrrel aludni tégni.

Felséges volt! Vaddisznópapa olyan szépet álmodott aznap éjjel, mint még soha, és azontúl mindig ő vezette a disznófamíliát az esti fürdéshez.

12. A legtisztább vadmalac

1. Kösd össze a hasonló jelentésű szavakat!

kosz	sár
latyak	állatok fekhelye
hancúrozik	lefekszik aludni
alom	hibátlan
mocskos	piszok
álomra hajtja a fejét	család
makulátlan	tisztít
suvickol	piszkos
família	játszik

2. Egészítsd ki a szókapcsolatokat!

kedvet

álomra hajtja a

mocskos, mint a